

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.513/2011/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2011. október 6. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés büntettének kísérlete miatt folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt meghatalmazott védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Bíróság 17.B.1053/2006/51. számú ítéletét és a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.45/2010/6. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Bíróság a 2009. november 9. napján meghozott 17.B.1053/2006/51. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében (Btk.166.§ (1) bekezdés). Ezért őt 3 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte, és rendelkezett a járulékos kérdésekről.

(Döntött a bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal nem érintett II. rendű terhelt büntetőjogi felelősségéről is.)

Az elsőfokú bíróság ítéletének - a másodfokú bíróság által kiegészített - tényállása szerint:

I. rendű és II. rendű terheltek barátok. 2006. évben mindketten taxisként dolgoztak, az I. rendű terhelt magánfuvarozóként, míg a II. rendű terhelt a C. taxi alkalmazásában.

2006. március 4-én hajnali 4 óra körüli időben J. S. sértett a C. taxi diszpécserközpontján keresztül, telefonon taxit rendelt.

A rendelésre a II.r. terhelt érkezett, aki személygépkocsijába felvette J. S. és W. G. P. brit állampolgárokat. Utasai az éjszaka folyamán több szórakozóhelyen elfogyasztott szeszes ital hatására már ittas állapotban voltak. A taxi az M. hidat elhagyva a M. krt.-on haladt, mikor az utasok ki akartak szállni, ezért a II. rendű terhelt a gépkocsival megállt. A 980.- forintos viteldíj összege miatt a gépkocsivezető és az egyik utas között szóváltás alakult ki. A gépkocsiban, majd a kiszállást követően az utcán is dulakodtak egymással. Eközben J. S. sértett is kiszállt a gépkocsiból és annak jobb oldalán állva várakozott. Amikor a II. rendű terhelt észlelte headsetje eltűnését, valamint azt, hogy W. G. P. kiszállásakor a jármű ajtajának zsanérja megreccsent, mobiltelefonján I. rendű terhelttől segítséget kért.

Az I. rendű terhelt a hívás idején a közelben tartózkodott gépkocsijával, így rövid időn belül odaért, és egy fabottal rátámadt J. S. sértettre. Többször megütötte és meg is rugdosta. Ezalatt a gépkocsi másik oldalán a II.r. terhelt W. G. P.-vel tovább dulakodott, verekedett.

Végül J. S. sértettnek sikerült a fahusángot az I. rendű terhelttől elvenni, és a földre dobást követően egy gépkocsi alá berúgni. Ezután a sértett az ing nyakát fogva megragadta I. rendű terheltet, majd elfordult, hogy a földön dulakodó II. rendű terheltet és W. G. P. sértettet figyelje. Az I. rendű terhelt ezt kihasználva, a nála lévő élel és hegyel bíró eszközzel egy alkalommal szemből közepes-nagy erővel a sértettet a bal oldalán mellkason szúrta. A szúrás a sértett egy nagy ütésnek észlelte, ezért elengedte I. rendű terheltet, és barátjának is szólt hogy távozzanak. Az M. krt.-on segítséget kértek a gépkocsijával arra haladó V. R. L.-től, aki értesítette a mentőket.

J. S. sértett a bántalmazás következtében a mellkas bal oldalán az V. bordaközben a mellső hónaljvonal lefutásánál a mellüreget megnyitó csekély térfogatú mellűri levegőgyülemet eredményező szúrt sérülést szenvedett. A szúrás a bemeneti nyílás vetületének az V. borda alsó szélétől egy 2x5 mm kiterjedésű csontrészt is lehasított. A sérülés J. S. sértettnél életveszélyes állapotot idézett elő, szakszerű és időszerű orvosi ellátás hiányában mellűri fertőződést vagy a térfogatát fokozatosan növelő mellűri levegőgyülem által előidézett vérkeringési és légzési elégtelenség

okából a sértett halála is bekövetkezhetett volna. Az elszenvedett sérülés gyógytartama 8 napon túli, a tényleges gyógytartam 4-6 hét volt.

G. W. P. a bántalmazás során a homlok jobb oldalán 1 cm hosszú repesztett sebzést, a bal kéz hátán három darab 1 cm-es hámfosztást, összességében 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett.

I. rendű terhelt felületes hámfosztásban, lágyrész zúzódásban megnyilvánuló sérülései 8 napon belül gyógyulóak voltak.

Az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában kifejtette, hogy I. rendű terhelt akkor, amikor a sértett figyelmetlensége miatt kivédhetetlenül erőteljes szúrást ejtett a szív tájékán, tisztában volt azzal, hogy a sérülés a sértett halálát is eredményezheti, az okozott sérülés megindította azokat az okfolyamatokat, melyek időszerű és szakszerű orvosi ellátás hiányában a sértett halálához vezethettek volna.

Az elsőfokú bíróság - a Legfelsőbb Bíróság élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 15. számú irányelvben foglaltakat alapul véve - úgy ítélte meg, hogy az I. rendű terhelt a sértett bántalmazása során nem kívánta a halálát, azonban az általa használt eszközre, a szúrás erejére és a támadott testtájéokra figyelemmel az általános élettapasztalat alapján is igazolt eredménynek, a halál bekövetkezésének lehetőségét a cselekmény elkövetése idején felismerte.

Ezért I. rendű terhelt cselekményét a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző - eshetőlegesen szándékkal elkövetett - emberölés büntette kísérletének minősítette.

A Fővárosi Ítéltábla a 2010. december 9. napján meghozott 1.Bf.45/2010/6. számú ítéletével a Fővárosi Bíróság 17.B.1053/2006/51. számú ítéletét annyiban változtatta meg, hogy I. rendű terhelt börtönbüntetését 5 évre, a közügyektől eltiltás időtartamát ugyancsak 5 évre súlyosította. A bűnjeleket érintően részben a megsemmisítésről rendelkezett, továbbá az I. rendű terhelt nevét pontosította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ügydöntő határozat ellen I. rendű terhelt felülvizsgálati eljárásra meghatalmazott védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be.416. §-a (1) bekezdésének b) pontjában írt felülvizsgálati okot megjelölve, és eljárási szabálysértésekre hivatkozással.

Az indítvány szerint a tényállás teljes körű feltárása nem történt meg, mert W. G. P. tanú vallomását csupán felolvasással tette bizonyítás anyagává a bíróság, a tanú külföldi megkeresés útján történő kihallgatását nem kísérelte meg. A tanú ellentmondásokat

tartalmazó nyomozati vallomását a Be.77.§-a (1) bekezdésének és a Be.78.§-a (4) bekezdésének megsértésével értékelték a bizonyítékok sorában a bíróságok. Indokolatlanul maradt el az indítványozott taxi társaság írásbeli megkeresése, amely annak tisztázását szolgálta volna, hogy más gépjármű érkezett-e a cselekmény idején a helyszínre.

Mindemellett az eljáró bíróság az I. rendű terhelt terhére rótt cselekmény jogi minősítésében tévedett. Az alanyi és a tárgyi tényezők alapján csupán arra lehet következtetni, hogy I. r. terhelt szándéka legfeljebb testi sértés előidézésére irányult. Tudatában a halálos eredmény bekövetkezése eshetőlegesen sem merült fel, és ebbe bele sem nyugodott. Ezt támasztja alá, hogy az élet kioltására irányuló szándékot megalapozó kijelentések nem hangzottak el a részéről, és a terhelt személyiségéből sem lehet erre következtetni. A bűncselekmény törvénynek megfelelő minősítése testi sértés büntette. A törvénysértő minősítés törvénysértő büntetés kiszabását eredményezte, ezért a büntetés enyhítését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1650/2011. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt - a Be. 77. § (1) bekezdésének és a 78. § (4) bekezdésének megsértését eljárási szabálysértésként kifogásoló részében a törvényben kizártnak, a bűncselekmény törvénysértő minősítésére hivatkozó részében pedig alaptalannak tartotta, ezért a megtámadott határozatok hatályában tartására tett indítványt.

A felülvizsgálati eljárás során megtartott nyilvános ülésen a védő felszólalásában az I. rendű terhelt bűnösségének megállapítását, illetve a bűncselekmény minősítését sérelmezve arra hivatkozott, hogy az I. rendű terhelt hirtelen felindulása miatt hiányzott a halálos eredmény bekövetkezésének lehetőségére való előrelátás.

A legfőbb ügyész képviselője az írásbeli nyilatkozattal egyezően szólalt fel.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a felülvizsgálati indítvány - a felülvizsgálat eljárásjogilag megengedett keretei között a jogerős ítéletben rögzített tényállást figyelembe véve - részben a törvényben kizárt, részben alaptalan.

A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amelynek törvényben rögzített szigorú korlátai vannak. Mindazokat az eljárásjogi okokat, amelyek alapján a jogerős bírói határozat felülvizsgálatára sor kerülhet az abszolút hatályú eljárási szabálysértések. A felülvizsgálatot megalapozó, törvényileg meghatározott eljárásjogi törvénysértések köre nem bővíthető, az okok között a bizonyítás törvényességének (Be. 77. § /1/ bekezdés) és a bizonyítékok értékelésének (Be.78.§ /4/ bekezdés) megszegése nem szerepel. A

hivatkozott szabályok a tényállás megállapításához kapcsolódnak, ám a felülvizsgálati eljárás során a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó (Be. 423. § (1) bekezdés).

Ezért a Legfelsőbb Bíróság érdemben nem foglalkozott a felülvizsgálati indítványnak azon részeivel, amelyek a jogerős határozatban megállapított tényállást érintették, valójában a tényállás hiányosságait, a bíróság ténybeli következtetéseit, a megállapított tényállás megalapozottságát támadták. Márpedig az ítéleti tényállásban megállapítottak vitatása alapvetően a perbeli bizonyítást érinti.

Az I. rendű terhelt terhére rótt cselekmény minősítését érintő jogkérdésben is az irányadó tényállás alapján lehet és kell állást foglalni.

Az irányadó tényállás szerint I. rendű terhelt kihasználta, hogy a vele összeakaszkodott sértett nem figyel rá - egy nála lévő, hegygel és éllel bíró eszközzel szemből, közepes-nagy erővel, egy esetben a bal oldalon mellkason szúrta J. S.-t. A szúrás megnyitotta a mellüreget és életveszélyes állapotot eredményezett. Mindebből alappal vont következtetést az eljáró bíróság arra, hogy az I. rendű terhelt aktuális tudatában felmerült a sértett halála bekövetkezésének lehetősége, és ehhez érzelmileg közömbösen viszonyulva hajtotta végre a cselekményt.

A jelen ügyben eljáró bíróságok a büntető anyagi jog szabályainak sérelme nélkül állapították meg I. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét és minősítették a bűncselekményt élet - és nem testi épség - elleni cselekményként.

A kiszabott büntetés érdemi felülvizsgálatára a védői hivatkozások nem szolgáltatottak jogi alapot.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a kiszabott büntetés felülvizsgálatának - többek között - akkor van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése vagy a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak. Ilyen anyagi jogi jogsértést a Legfelsőbb Bíróság nem állapított meg. Anyagi jogszabálysértés hiányában a büntetéskiszabás önmagában - abból az okból, hogy az eltúlzottan súlyos - nem képezheti felülvizsgálat tárgyát.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Be. 426. §-a alapján a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hatályában fenntartotta.

A Be. 3. § (4) bekezdése kizárja a végzés elleni fellebbezés

lehetőségét, felülvizsgálatnak a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja alapján nincs helye. Az újabb

*felülvizsgálati indítvány benyújtásával összefüggő tájékoztatás a
Be. 418. § (3) bekezdésén alapul.*

Budapest, 2011. október 6.

*Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Csere Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. bíró*

A kiadmány hitelül:

*tisztviselő
Bné*